

Erilaisia opiskeluun liittyviä tekstilajeja	Oppimis- ja luentopäiväkirja	Oikeustapausanalyysi	(Harjoittelu)raportti	Referaatti ja tiivistelmä	Tenttivastaus	Essee
Tavoite	Osoittaa oppineensa, ja lukija pystyy tekstin perusteella päättämään, mitä ja miten on opittu. Keskeistä on tiedon reflektointi, ei toistaminen. Opiskelija osaa rajata näkökulman, jonka läpi pohtii kuultua ja luettua. On mahdollista, ettei valittu näkökulma ole luennoilla tai kirjallisuudessa korostunut, mutta sen käsittely on muuten perusteltua. Tehtävänanto itsessään on usein niin laaja, ettei sen avulla pelkästään synny hyvää pohdintaa.	Esitellä ko. ratkaisu, reflektoida oikeustapausta eli tunnistaa siitä tarkoituksenmukaiset näkökulmat, pohtia ja kommentoida käsiteltyä aihetta valitusta näkökulmasta, pohtia ko. tapauksen perusteluita ja analysoida tehtyä ratkaisua (nimetyistä näkökulmista).	Tuoda esiin harjoittelussa suoritettujen tehtävien sisällön ja kirjoittajan ymmärryksen siitä, minkälainen merkitys teoriolla ongelmilla on käytännön soveltamistilanteissa. Kyetä osoittamaan, miten on hyödyntänyt aikaisemmin oppimaansa käytäntöön ja saanut harjoitusta erilaisissa käytännön tilanteissa.	Poimia pohjatekstistä oleellisin. Referaatti on tiivistelmää selostavampi, mikä syntyy siitä, että asioiden väliset suhteet selitetään (syy- ja seuraussuhteet, aikasuhteet ja käsitteiden välinen hierarkia). Referaatti ja tiivistelmä on kyettävä ymmärtämään ilman pohjatekstiä.	Osoittaa, että tentittävä teos on luettu ja sen pääsisältö hallitaan. On myös osattava soveltaa kirjan tietoja kysymyksen edellyttämällä tavalla. Vastaja osaa keskustella tenttikirjojen kanssa niihin viitaten. Hyvä vastaus on tarkka sen suhteen, kenen mielipiteiden tai näkökantojen mukaan asiaa kulloinkin käsitellään. Tulkintojen suhteuttaminen muihin kilpaileviin tulkintoihin on aina meriitti. Usein vastaus on myös hyvä sitoa aikaan ja paikkaan. Pelkät yleistiedot ja omat mielipiteet eivät riitä. Yleistiedot tai näkemykselliset mielipiteet on syytä nivota tentittävän kirjan sisältöön, jotta ne olisivat mielekkäitä tenttivastauksissa.	Pohtia tiettyä aihetta rajatusta näkökulmasta. Näkökulma voi olla jokin yksittäinen konkreettinen tapaus tai jokin teoreettinen käsite. Edellyttää kirjoittajan kykyä käyttää soveltaen lähdekirjallisuutta.
Lukija(t)	Vertaislukija ja tehtävän vastaanottaja. Teksti on kyettävä ymmärtämään sellaisenaan, ilman alkuperäistekstejä.	Vertaislukija ja tehtävän vastaanottaja.	Tehtävän vastaanottaja	Vertaislukija tai tehtävän vastaanottaja	Tehtävän vastaanottaja	Vertaislukija ja tehtävän vastaanottaja. Teksti on kyettävä ymmärtämään sellaisenaan, ilman alkuperäistekstejä.
Rakenne	Ei vakiintunutta rakennetta, mutta keskeistä on, että rakenne palvelee asetettua tavoitetta (jos on valinnut näkökulmakseen oikeuden yksityiselämään, tästä näkökulmasta asioita käsitellään läpi tekstin, ei vain viimeisissä kappaleissa). On suositeltavaa, että käsittelyosan lisäksi mukana ovat johdanto ja päätäntö.	Rakenne ja käytettävä materiaali ovat yksittäistapauksellisia. Looginen ja jäsenneily kokonaisuus, joka tukee valittuja näkökulmia ja niiden esille nostamaa argumentaatiota.	Looginen ja johdonmukainen kokonaisuus, joka koostuu seuraavista osista: 1. Johdanto (lyhyt johdatus, josta ilmenee harjoittelun tavoite, ajankohta ja harjoittelupaikan valinnan peruste) 2. Työpaikka (lyhyt kuvaus työpaikasta) 3. Työ (kuvaus oman työn sisällöstä, aikataulua ei mainita) 4. Toimialan kehittäminen (lyhyt kuvaus toimialaa koskevasta viimeaikaisesta tutkimuksesta ja oikeuskäytännöstä) 5. Harjoittelun arviointi (itsearviointi suoritetusta työstä ja sen merkityksestä opiskeluun)	Ei välttämättä seuraa alkuperäisen tekstin rakennetta. Tärkeää sen sijaa on, että oleelliset asiat poimitaan ja (referaatissa) niiden väliset merkityssuhteet avataan.	Riittävän laaja, mutta silti tiiviisti rakennettu ja ytimekäs. Yhden sivun tai sitä suppeammassa vastauksessa on yleensä hyvin vaikea osoittaa riittävää kirjan tietojen hallintaa. Hyvä tenttivastaus on hyvin jäsenneily. Hyvä jäsentely parantaa huomattavasti tekstin kykyä välittää asiasisältöjä.	Ei vakiintunutta rakennetta, mutta jokaisella esseellä on jokin oma sisäinen logiikkansa, jonka avulla tekstin ajatuskulkua on mahdollista seurata. Yleensä esseessä on johdanto, käsittelyosa ja päätäntö.

			6. Kirjallisuusluettelo 7. Työtodistus.			
Kieli ja tyyli	Asiatyylinen: ymmärrettävää ja norminmukaista.	Asiatyylinen: ymmärrettävää ja norminmukaista.	Asiatyylinen: ymmärrettävää ja norminmukaista. Ohjepituus on n. 10 sivua.	Asiatyylinen: ymmärrettävää ja norminmukaista.	Asiatyylistä, täsmällistä, selkeää, havainnollista ja tiivistä.	Mahdollistaa persoonallisen, mutta oikeakielisen kielen ja tyylin käytön.
Tekoprosessi	<ol style="list-style-type: none"> Määritellään tavoite: ideoidaan tehtävää varten jokin väite tai näkökulma. Suunnitellaan, mitä valitusta näkökulmasta halutaan käsitellä tai miten väitettä perustella. Hankitaan lähdekirjallisuutta ja/tai luentomateriaalia. "Lihotetaan" tehtyä suunnitelmaa, luennolla/kirjallisuudessa esitetyillä tiedoilla ja ajatuksilla. Kirjallisuus toimii niin perustelemisen apuna kuin tietoaineksenkin tuojana. Kirjoitetaan suunnitelman mukaan. Lähdeaineiston on syytä dokumentoida niin, että lukijalla on mahdollisuus ymmärtää, mistä tiedot ja ajatukset ovat peräisin (viittaukset tekstissä ja lähdeluettelo). 	<ol style="list-style-type: none"> Tutustutaan ko. oikeustapaukseen huolellisesti Valitaan tarkoituksenmukaiset käsiteltävät teemat Etsitään lähdekirjallisuutta teemojen käsittelemiseen Suunnitellaan teksti Kirjoitetaan Muokataan ja viimeistellään. 	<ol style="list-style-type: none"> Kokoa tarvittava materiaali (harjoittelunaikaiset muistiinpanot, yksityiskohtaiset tiedot, käytettävä kirjallisuus, liitteet) Suunnittele teksti Kirjoita Muokkaa, kokoa rakenne, viimeistele (kieli- ja ulkoasu, viittausmerkinnät). 	<ol style="list-style-type: none"> Pohjateksti luetaan huolellisesti läpi. Tehdään muistiinpanot niin, että tekstin merkityssuhteet selvitetään. Tehdään tekstisuunnitelma Kirjoitetaan teksti ja varmistetaan, ettei tekstiin jää aukkoja, jotka estävät tekstin ymmärtämisen. Pohjateksti nimetään yleensä jo otsikkoon. 	<ol style="list-style-type: none"> Valmistautuminen Tenttikysymyksen huolellinen lukeminen. Ongelmanratkaisuvaiheessa tunnistetaan avainsana(t): usein kysymykseen sisältyy kehoitus: luettele, kuvaile, kerro esimerkkien avulla, vertaa, pohdi, arvioi. Jokainen näistä edellyttää hieman erityyppistä vastausta. Vastaus suunnitellaan. Erityisesti lyhyt teksti kannattaa aina suunnitella, että saa lyhyeen tekstiin mahtuman kaiken oleellisen. Kirjoitetaan suunnitelman mukaan. Muokataan ja täydennetään. 	<ol style="list-style-type: none"> Ideoidaan esseetä varten jokin väite tai näkökulma. Suunnitellaan, mitä valitusta näkökulmasta halutaan käsitellä tai miten väitettä perustella. Hankitaan lähdekirjallisuutta ja/tai luentomateriaalia. "Lihotetaan" tehtyä suunnitelmaa, luennolla/kirjallisuudessa esitetyillä tiedoilla ja ajatuksilla. Kirjallisuus toimii niin perustelemisen apuna kuin tietoaineksenkin tuojana. Kirjoitetaan suunnitelman mukaan. Lähdeaineiston dokumentointi niin, että lukijalla on mahdollisuus ymmärtää, mistä tiedot ja ajatukset ovat peräisin (viittaukset tekstissä ja lähdeluettelo).